

ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ
ในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง มาตรา ๑๙ วรรคหก มาตรา ๒๒ วรรคห้า และมาตรา ๓๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ๒๕๖๕ ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาออกข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ๒๕๖๖ ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง” หมายความว่า ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๓ ทวิ มาตรา ๒๘๔ มาตรา ๒๘๘ มาตรา ๒๘๙ มาตรา ๒๙๐ มาตรา ๒๙๗ มาตรา ๒๙๘ และมาตรา ๓๑๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“ศาล” หมายความว่า ศาลชั้นต้นซึ่งมิใช่ศาลเยาวชนและครอบครัวที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง ที่คดีอยู่ระหว่างการพิจารณา หรือที่ตั้งอยู่ในห้องที่เรือนจำหรือสถานที่คุมขังของนักโทษเด็ดขาด หรือในห้องที่ผู้ถูกเฝ้าระวังมีที่อยู่หรือพบตัวผู้ถูกเฝ้าระวัง แล้วแต่กรณี

“นักโทษเด็ดขาด” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาดซึ่งต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

“ผู้ถูกเฝ้าระวัง” หมายความว่า นักโทษเด็ดขาดซึ่งศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวัง

“มาตรการแก้ไขฟื้นฟู” หมายความว่า มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

“มาตรการเฝ้าระวัง” หมายความว่า มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

“มาตรการคุมขัง” หมายความว่า มาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

“คำร้อง” หมายความว่า คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟู มาตรการเฝ้าระวัง มาตรการคุมขัง หรือการคุมขังฉุกเฉิน แล้วแต่กรณี

“กฎกระทรวง” หมายความว่า กฎกระทรวงตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนด

ข้อ ๔ ในกรณีจำเป็นต้องมีวิธีการใดในทางธุรการเพื่อให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปโดยเรียบร้อย ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้กำหนดวิธีการนั้น

ข้อ ๕ ให้ประธานศาลฎีการักษาการและมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติรวมทั้งออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือคำแนะนำเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การดำเนินการของศาลตามข้อบังคับนี้ ให้คำนึงถึงการรักษาดุลยภาพระหว่างการคุ้มครองความปลอดภัยของสังคม สวัสดิภาพของผู้เสียหายและสิทธิเสรีภาพของผู้กระทำความผิด

ข้อ ๗ คำร้องต้องระบุถึงเหตุที่จะมีคำสั่งตามกฎหมายและมาตรการที่ขอให้ศาลกำหนดตลอดจนระยะเวลาที่ขอใช้มาตรการให้ชัดเจนเพียงพอที่จำเลย นักโทษเด็ดขาด หรือผู้ถูกเฝ้าระวังแล้วแต่กรณี จะเข้าใจและโต้แย้งได้ พร้อมพยานหลักฐานซึ่งสนับสนุนเหตุดังกล่าว

ข้อ ๘ การติดต่อระหว่างศาลด้วยกัน หรือระหว่างศาลกับคู่ความหรือผู้เกี่ยวข้องอาจกระทำโดยทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศอื่นก็ได้

ข้อ ๙ เมื่อศาลเห็นสมควร อาจกำหนดให้มีการนั่งพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ และให้ใช้ระบบบันทึกภาพและเสียงกระบวนการทั้งหมดหรือบางส่วนในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ห้ามมิให้คู่ความหรือบุคคลใดบันทึก เผยแพร่ หรือแพร่เสียงแพร่ภาพ ภาพหรือเสียงกระบวนการพิจารณาโดยไม่ได้รับอนุญาตจากศาล

คู่ความหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถขออนุญาตศาลตรวจดูบันทึกภาพและเสียงดังกล่าวได้ภายใต้การควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่ แต่ไม่สามารถบันทึกภาพและเสียงหรือทำซ้ำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนคำร้องและการพิจารณาว่าจำเลย นักโทษเด็ดขาด หรือผู้ถูกเฝ้าระวัง แล้วแต่กรณี มีเหตุจำเป็นหรือสมควรในการใช้มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำหรือไม่ ศาลอาจให้เจ้าหน้าที่ศาลรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินความเสี่ยงตามวิธีการและรูปแบบที่สำนักงานศาลยุติธรรมกำหนด หรือดำเนินการอื่นใดตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๑ การไต่สวนและมีคำสั่งของศาลในการใช้มาตรการเฝ้าระวังและมาตรการคุมขังให้ดำเนินการโดยมีผู้พิพากษาครบองค์คณะเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้สำหรับการพิจารณาพิพากษาในคดีนั้น

ข้อ ๑๒ คำสั่งของศาลในการอนุญาตตามคำร้องหรือยกคำร้องให้ระบุเหตุผล หากเป็นคำสั่งอนุญาต ต้องมีรายละเอียดของมาตรการที่กำหนดและระยะเวลาที่อนุญาตอย่างชัดเจนด้วย

หมวด ๒
มาตรการแก้ไขฟื้นฟู

ข้อ ๑๓ ก่อนมีคำพิพากษา ศาลอาจไต่สวนคำร้องขอให้มีคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูไปพร้อมกับการสืบพยานโจทก์จำเลย หรือไต่สวนภายหลังการสืบพยานก็ได้

ในการไต่สวน ศาลพึงรับฟังถ้อยคำหรือคำคัดค้านของจำเลย และอาจเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการเพื่อประกอบการพิจารณา รับฟังความเห็นของผู้เสียหาย หรือมีคำสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจ และจะเรียกผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือจัดส่งเอกสารอื่นใดตามที่ศาลเห็นสมควรด้วยก็ได้

ข้อ ๑๔ ศาลจะมีคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูก็ต่อเมื่อได้ความว่าจำเลยกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง และศาลจะพิพากษาให้ลงโทษจำคุกโดยไม่รอการลงโทษจำคุกหรือรอการกำหนดโทษ และมีความจำเป็นที่ต้องใช้มาตรการตามคำร้องในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ทั้งนี้ ศาลอาจมีคำสั่งให้ใช้มาตรการทางการแพทย์หรือมาตรการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเพิ่มเติมหรือแตกต่างไปจากที่ระบุในคำร้องได้ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งความรุนแรงของคดี สาเหตุแห่งการกระทำความผิด ประวัติการกระทำความผิด ภาวะแห่งจิต นิสัย และลักษณะส่วนตัวอื่นของจำเลย ความปลอดภัยของผู้เสียหายและสังคม โอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ และการแก้ไขฟื้นฟูจำเลย กรณีที่ศาลพิพากษายกฟ้องหรือพิพากษาให้ลงโทษอย่างอื่นที่ไม่ใช่โทษจำคุกให้มีคำสั่งยกคำร้องด้วย

ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟู ให้ระบุคำสั่งกำหนดมาตรการแก้ไขฟื้นฟู และเหตุผลไว้ในคำพิพากษา และระบุคำสั่งไว้ในหมายจำคุกด้วย

ข้อ ๑๕ ในกรณีมีคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือยกเลิกมาตรการแก้ไขฟื้นฟูให้นำความในข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อศาลมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือยกเลิกมาตรการแก้ไขฟื้นฟู ให้ออกหมายจำคุกใหม่ โดยระบุคำสั่งดังกล่าวไว้ในหมายจำคุกด้วย

หมวด ๓
มาตรการเฝ้าระวัง

ข้อ ๑๖ เมื่อศาลได้รับคำร้องขอให้มีคำสั่งกำหนดมาตรการเฝ้าระวัง ให้กำหนดวันนัดไต่สวนและแจ้งให้พนักงานอัยการและนักโทษเด็ดขาดทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนาคำร้องให้นักโทษเด็ดขาดและแจ้งสิทธิในการให้ถ้อยคำ โดยนักโทษเด็ดขาดจะให้ถ้อยคำเป็นหนังสือก่อนหรือในวันนัด หรือจะให้ถ้อยคำด้วยวาจาในวันนัดก็ได้ กับแจ้งด้วยว่านักโทษเด็ดขาดที่ไม่มีทนายความ มีสิทธิขอให้ศาลตั้งทนายความให้ได้ หากพนักงานอัยการและนักโทษเด็ดขาดประสงค์จะนำพยานเข้าไต่สวน ให้ยื่นบัญชี

ระบุพยานพร้อมแถลงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องไต่สวนพยานนั้นต่อศาลก่อนวันนัด และเมื่อศาลอนุญาตให้นำพยานใดเข้าไต่สวนให้นำพยานมาศาลหรือดำเนินการเพื่อให้ศาลออกหมายเรียกพยานนั้นมาศาลในวันนัด

หากศาลเห็นสมควรอาจหมายแจ้งวันนัดและสำเนาคำร้องให้ผู้เสียหายทราบด้วย โดยให้แจ้งด้วยว่าผู้เสียหายมีสิทธิให้ความเห็นเป็นหนังสือเกี่ยวกับการใช้มาตรการเฝ้าระวัง หรือจะมาให้ความเห็นด้วยวาจาในวันนัดก็ได้

ในกรณีที่นักโทษเด็ดขาดได้รับการปล่อยตัวก่อนไต่สวนคำร้องหรือมีคำสั่ง ให้ศาลหมายเรียกนักโทษเด็ดขาดดังกล่าวมาให้ถ้อยคำประกอบการไต่สวน หากนักโทษเด็ดขาดไม่มาศาลตามหมายเรียกหรือตามนัดโดยไม่มีเหตุอันสมควร จงใจไม่รับหมายเรียก ได้หลบหนีไปหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า จะหลบหนี ให้ศาลมีอำนาจออกหมายจับได้

ข้อ ๑๗ ก่อนการไต่สวน ให้ศาลถามนักโทษเด็ดขาดว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีก็ให้ศาลตั้งทนายความให้ และให้เวลาเพียงพอแก่นักโทษเด็ดขาดในการพบและปรึกษาทนายความก่อนดำเนินการไต่สวนต่อไป

ในการไต่สวน ให้ศาลฟังถ้อยคำหรือคำคัดค้านของนักโทษเด็ดขาด รับฟังความเห็นของผู้เสียหาย และจะเรียกผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลอื่นใดมาให้ถ้อยคำหรือจัดส่งเอกสารอื่นใดตามที่ศาลเห็นสมควรด้วยก็ได้

เมื่อไต่สวนเสร็จแล้วให้ศาลนัดฟังคำสั่งโดยเร็ว

ข้อ ๑๘ ศาลจะมีคำสั่งกำหนดมาตรการเฝ้าระวังได้ก็ต่อเมื่อทางไต่สวนมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่านักโทษเด็ดขาดผู้นั้นจะกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรงภายหลังพ้นโทษ

ข้อ ๑๙ การพิจารณากำหนดมาตรการเฝ้าระวังอย่างหนึ่งอย่างใด ให้ศาลคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งความรุนแรงของคดี สาเหตุแห่งการกระทำความผิด ประวัติการกระทำความผิด ภาวะแห่งจิตนิสัย และลักษณะส่วนตัวอื่นของผู้กระทำความผิด ความปลอดภัยของผู้เสียหายและสังคม โอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด และความได้สัดส่วนของการใช้มาตรการที่ต้องกระทบทสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องถูกบังคับด้วย โดยมาตรการที่กำหนดต้องสอดคล้องกับสาเหตุแห่งการกระทำความผิดและเป็นมาตรการลดโอกาสในการกระทำความผิดซ้ำที่กระทบทสิทธิเสรีภาพน้อยที่สุด ซึ่งศาลอาจมีคำสั่งกำหนดมาตรการเฝ้าระวังเพิ่มเติมหรือแตกต่างไปจากที่ระบุในคำร้องได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรการพื้นฐานที่ศาลอาจกำหนดเพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวัง คือ การให้มารายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติหรือได้รับการเยี่ยมจากพนักงานคุมประพฤติหรืออาสาสมัครคุมประพฤติหรือเจ้าหน้าที่อื่นตามระยะเวลาที่กำหนด และการให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบถึงการเปลี่ยนสถานที่ทำงานหรือการเปลี่ยนงาน

การกำหนดมาตรการห้ามเข้าใกล้ผู้เสียหายจากการกระทำความผิด ศาลพึงรับฟังความเห็นของผู้เสียหาย และอาจใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวในการเฝ้าระวังร่วมด้วยตามที่เห็นสมควร

มาตรการห้ามทำกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด ห้ามเข้าเขตกำหนดหรือห้ามก่อให้เกิดอันตรายต่อละแวกชุมชนที่ตนพักอาศัย อาจกำหนดเมื่อมีข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมหรือการกระทำที่จะห้าม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมหรือการกระทำดังกล่าวกับโอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ โดยต้องระบุกิจกรรมหรือการกระทำที่ห้าม ตลอดจนขอบเขตพื้นที่ของการห้ามอย่างชัดเจน สำหรับมาตรการห้ามเข้าเขตกำหนด อาจใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวในการเฝ้าระวังร่วมด้วย

มาตรการให้พักอาศัยในสถานที่หรือสถานบำบัดที่กำหนดหรือให้ไปอยู่ภายใต้การดูแลในสถานบำบัดภายใต้การดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งได้รับการรับรองโดยกระทรวงสาธารณสุข อาจกำหนดเมื่อมีข้อมูลความพร้อมของสถานที่หรือสถานบำบัดดังกล่าว โดยเมื่อให้ผู้ถูกเฝ้าระวังไปพักอาศัยหรืออยู่ภายใต้การดูแลของสถานบำบัดแล้ว อาจกำหนดให้ผู้ถูกเฝ้าระวังต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือผู้ดูแลสถานที่พักอาศัยหรือสถานบำบัดนั้นด้วย

มาตรการทางการแพทย์ หรือมาพบหรือรับการตรวจรักษาจากแพทย์หรือบุคคลอื่นใด หรือมาตรการให้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขหรือเข้าร่วมกิจกรรม อาจกำหนดเมื่อมีรายละเอียดชัดเจนเกี่ยวกับมาตรการหรือกิจกรรมที่จะนำมาใช้

ข้อ ๒๐ การกำหนดระยะเวลาในแต่ละมาตรการ ศาลสามารถกำหนดได้ตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันพ้นโทษ โดยคำนึงถึงข้อเท็จจริงว่ากฎหมายกำหนดให้พนักงานคุมประพฤติต้องจัดทำรายงานการเฝ้าระวังเสนอต่อศาลทุกกรอบหกเดือน ซึ่งหากกรณีมีความจำเป็นต้องขยายระยะเวลาของมาตรการเฝ้าระวังใดต่อไป ศาลย่อมกำหนดได้ ทั้งนี้ กำหนดระยะเวลาของมาตรการเฝ้าระวังแต่ละมาตรการไม่จำเป็นต้องเท่ากัน โดยศาลพึงกำหนดตามเหตุผลและความจำเป็น

ข้อ ๒๑ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังแล้ว ให้แจ้งพนักงานอัยการ ผู้เสียหาย นักโทษเด็ดขาด และเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ทราบ และแจ้งพนักงานคุมประพฤติเพื่อดำเนินการตามคำสั่งนั้นต่อไป

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ศาลได้รับรายงานการเฝ้าระวังจากพนักงานคุมประพฤติ หากศาลเห็นสมควร อาจกำหนดวันนัดไต่สวนและหมายแจ้งวันนัดให้ผู้ถูกเฝ้าระวังโดยกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรเพื่อมาศาล และจะเรียกเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือจัดส่งเอกสารอื่นใดตามที่ศาลเห็นสมควรด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ศาลอาจมีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติม ลดหรือขยายระยะเวลา หรือยกเลิกคำสั่งมาตรการเฝ้าระวังก็ได้ และให้แจ้งผู้ถูกเฝ้าระวังและผู้เสียหายทราบ และแจ้งพนักงานคุมประพฤติเพื่อดำเนินการตามคำสั่งนั้นต่อไป

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่พฤติการณ์เกี่ยวกับการใช้มาตรการเฝ้าระวังเปลี่ยนแปลงไป เมื่อพนักงานอัยการหรือผู้ถูกเฝ้าระวังร้องขอหรือความปรากฏแก่ศาล ศาลอาจกำหนดวันนัดไต่สวนและหมายแจ้ง

วันนัดให้พนักงานอัยการและผู้ถูกเฝ้าระวังโดยกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรเพื่อมาศาล และจะเรียกเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือจัดส่งเอกสารอื่นใดตามที่ศาลเห็นสมควรด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ศาลอาจมีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติม ลดหรือขยายระยะเวลา หรือยกเลิกมาตรการเฝ้าระวังบางมาตรการหรือทุกมาตรการก็ได้และให้แจ้งพนักงานอัยการ ผู้เสียหาย และผู้ถูกเฝ้าระวังทราบ และแจ้งพนักงานคุมประพฤติเพื่อดำเนินการตามคำสั่งนั้นต่อไป

หมวด ๔

มาตรการคุมขัง

ข้อ ๒๔ เมื่อศาลได้รับคำร้องขอให้ใช้มาตรการคุมขังหรือคำร้องขอให้ใช้มาตรการคุมขังร่วมกับมาตรการเฝ้าระวังต่อเนื่องกันไปแก่นักโทษเด็ดขาดหรือผู้ถูกเฝ้าระวัง ให้นำความในข้อ ๑๖ ถึงข้อ ๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยออกหมายเรียกให้ผู้ถูกเฝ้าระวังเพื่อมาศาล หากผู้ถูกเฝ้าระวังไม่มาศาลตามหมายเรียกหรือตามนัดโดยไม่มีเหตุอันสมควร จงใจไม่รับหมายเรียก ได้หลบหนีไป หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนี ให้ศาลมีอำนาจออกหมายจับได้

ข้อ ๒๕ หากทางไตสวนมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่านักโทษเด็ดขาดจะไปกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรงและไม่มีมาตรการอื่นใดที่อาจป้องกันมิให้ผู้นั้นไปกระทำความผิดได้ ศาลอาจมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังเพียงอย่างเดียวโดยกำหนดระยะเวลาเพียงเท่าที่จำเป็นซึ่งต้องไม่เกินสามปี นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นโทษ หรือมีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังเมื่อครบกำหนดการคุมขังต่อเนื่องกันไปตามที่ร้องขอก็ได้ แต่เมื่อนับระยะเวลาทั้งหมดรวมกันแล้วต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นโทษ หากเห็นว่ามาตรการเฝ้าระวังสามารถป้องกันมิให้ผู้นั้นไปกระทำความผิดได้ ให้ศาลยกคำร้องขอให้ใช้มาตรการคุมขัง และกำหนดมาตรการเฝ้าระวังตามที่เห็นสมควร โดยให้นำความในข้อ ๑๙ และข้อ ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้แจ้งพนักงานอัยการ ผู้เสียหาย นักโทษเด็ดขาด หรือผู้ถูกเฝ้าระวังทราบ และแจ้งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์หรือพนักงานคุมประพฤติ แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการตามคำสั่งนั้นต่อไป

ข้อ ๒๖ เมื่อนับระยะเวลาที่ศาลเคยสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังและมาตรการคุมขังทั้งหมดรวมกันแล้วต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นโทษ โดยเมื่อศาลสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังแล้ว ให้ถือว่าคำสั่งการใช้มาตรการเฝ้าระวังเดิมสิ้นสุดลง

ข้อ ๒๗ ก่อนครบกำหนดเวลาคุมขังภายหลังพ้นโทษตามข้อ ๒๕ หากศาลมิได้มีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังต่อเนื่องกันไป เมื่อพนักงานอัยการร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังเมื่อครบกำหนดการคุมขัง ให้นำความในข้อ ๑๖ ถึงข้อ ๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ศาลอาจมีคำสั่งดังกล่าวภายหลังครบกำหนดการคุมขังก็ได้ แต่เมื่อนับระยะเวลาทั้งหมดรวมกันแล้วต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นโทษ

ข้อ ๒๘ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขัง ให้ออกหมายขังผู้ถูกเฝ้าระวังไว้ยังสถานที่คุมขังที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

ข้อ ๒๙ ภายหลังจากศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขัง เมื่อพนักงานอัยการร้องขอให้ศาลมีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติม ลดหรือขยายระยะเวลา หรือยกเลิกคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ ให้ศาลนัดไต่สวน โดยให้นำความในข้อ ๑๖ ถึงข้อ ๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อศาลมีคำสั่งอย่างใดแล้ว ให้แจ้งผู้ถูกคุมขังและผู้เสียหายทราบ และแจ้งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์และพนักงานคุมประพฤติเพื่อดำเนินการตามคำสั่งนั้นต่อไป

หมวด ๕

การคุมขังฉุกเฉิน

ข้อ ๓๐ เมื่อศาลได้รับคำร้องขอให้สั่งคุมขังฉุกเฉินผู้ถูกเฝ้าระวัง ให้ศาลพิจารณาคำร้องโดยเร็ว หากเห็นสมควร อาจเรียกพนักงานคุมประพฤติที่รับผิดชอบดำเนินการตามมาตรการเฝ้าระวังมาให้ถ้อยคำหรือจัดส่งเอกสารอื่นใดด้วยก็ได้

การพิจารณาคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่จำเป็นต้องกระทำต่อหน้าผู้ถูกเฝ้าระวัง แต่ศาลจะมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉินได้ต่อเมื่อได้ความว่าผู้ถูกเฝ้าระวังอยู่ในความควบคุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแล้ว

ข้อ ๓๑ ในการมีคำสั่งของศาล หากเป็นที่พอใจจากคำร้อง พยานหลักฐานของพนักงานอัยการหรือถ้อยคำและเอกสารของพนักงานคุมประพฤติน่าเชื่อถืออันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกเฝ้าระวังจะกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง มีเหตุฉุกเฉิน และไม่มีความมาตรการอื่นใดที่อาจป้องกันมิให้ผู้ถูกเฝ้าระวังไปกระทำความผิดได้ ซึ่งหากศาลไม่มีคำสั่งให้เอาตัวผู้ถูกเฝ้าระวังมาคุมขังไว้โดยเร็วแล้ว จะเกิดอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือสังคม ให้ศาลมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉินได้โดยกำหนดระยะเวลาคุมขังตามควรแก่ความจำเป็นในการเตรียมคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการเฝ้าระวังหรือคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขัง แต่ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง

กรณีไม่ได้ความตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลยกคำร้องและสั่งให้ปล่อยตัวผู้ถูกเฝ้าระวังไป แต่หากเห็นว่ามีข้อเท็จจริงเพียงพอแก่การสั่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการเฝ้าระวังเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ โดยไม่ต้องรอคำร้องของพนักงานอัยการในภายหลัง ก็ให้ศาลยกคำร้อง สั่งปล่อยตัวผู้ถูกเฝ้าระวังและมีคำสั่งเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังตามที่เห็นสมควร

เมื่อศาลมีคำสั่งอย่างใดแล้ว ให้แจ้งพนักงานอัยการ ผู้เสียหาย ผู้ถูกเฝ้าระวัง และพนักงานคุมประพฤติทราบ และแจ้งเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เพื่อดำเนินการตามคำสั่งนั้นต่อไป

ข้อ ๓๒ เมื่อศาลมีคำสั่งให้คุมขังฉุกเฉิน ให้ออกหมายขังผู้ถูกเฝ้าระวังไว้ยังสถานที่คุมขังที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

ผู้ถูกเฝ้าระวังอาจยื่นคำร้องขอฝ่ายเดียวก่อนพ้นระยะเวลาคุมขังเพื่อให้ศาลยกเลิกคำสั่งนั้นเสีย ให้ศาลพิจารณาคำร้องและมีคำสั่งโดยเร็ว

ข้อ ๓๓ ภายหลังจากศาลมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉินแล้ว เมื่อมีคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติม มาตรการเฝ้าระวัง หรือมีคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขัง ให้นำความในหมวด ๓ และ หมวด ๔ แล้วแต่กรณีในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

โชติวัฒน์ เหลืองประเสริฐ

ประธานศาลฎีกา